

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **A. M.**, zast. Mgr. Ladislavem Bárto, advokátem, se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2021, č. j. OAM-81/LE-VL12-VL13-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 10. 2021, č. j. 19 Az 32/2021 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zastavil podle § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, neboť žalobce vzal dne 28. 7. 2021 svou žádost zpět.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), který ji shora označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní napadá tento rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[4] Kasační stížnost není přípustná.

[5] Podle § 32 odst. 7 písm. b) zákona o azylu je nepřipustná kasační stížnost v případě, jde-li o rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a) téhož zákona. Ustanovení § 32 odst. 7 bylo do zákona o azylu vloženo zákonem č. 274/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen „zákon č. 274/2021 Sb.“), s účinností ode dne 2. 8. 2021. Řízení o kasační stížnosti stěžovatele bylo zahájeno dne 25. 11. 2021, tedy až po nabytí účinnosti zákona č. 274/2021 Sb.

[6] V nynějším řízení se tedy uplatní výše citovaný § 32 odst. 7 písm. b) zákona o azylu, podle kterého není kasační stížnost stěžovatele přípustná. Nejvyšší správní soud ji proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[7] Na tento závěr nemá vliv ani nesprávné poučení o možnosti podat kasační stížnost uvedené v napadeném rozsudku. Nepřípustnost kasační stížnosti je dána zákonem, a nemůže

ji proto založit „pouhé“ nesprávné poučení krajského soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36).

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. ledna 2022

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu